Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31243
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">

saluti nr̄e ꝓuideamus. uinculis isti᷒ uite nos libantes. Venundem᷒ om̄ia que nobis s̄.
& dem᷒ indigentib;. ⁊ sic in s̄cam ciuitatē abeam᷒. ipsi uisuri que s̄ ibi miraculoꝝ. ⁊ ap
d̄m acquiram᷒ fiduciā. Et sic uterq; que eoꝝ erant dispensantes. ad s̄cm baptisma indu
menta tantū ex ipsis ementes ierosolimā ibant. ɔuertentes ad d̄m. gentiliū multitu

b' antiochiā Venientes deniq; antiochiam ciuitatē. duc̄ti s̄ ubi ueñ. S dinem multam.
in stabulu q̄dam. filii ū stabularii nomine filaxenus. sedebat aū̄ portas in
anxietate plurima. Erat aū hic discipl's libanii sophiste. Acceperat eñ ab illo uers᷒
homericos. t̄nsmissos ad rethores ⁊ in tribulatione multa manens degebat. Quē
uidens basilius. ait ad eū. Qua causa sic tristis es ó adolescens. Qui ait. Quid
m̄ ꝓdest si dixero tibi. Insistente namq; basilio & ꝓmittente sibi ꝓficere. dix̄ ei
sophistā. ⁊ uers᷒. & quia causa hac agonizo. Basili᷒ deniq; accipiens eosdē uers᷒.
cep̄ dicere t̄nslationē. Stupens aū adolescens & gauisus factus. scripto illos
disponi dep̄catus ē. Qui scripsit eoꝝ absolutionē in trib; t̄nslationib᷒. Puer aū
suscepit eos gaudens. ⁊ inde abiit ad libanium. ⁊ dedit ei uersuum t̄nsmissionē.
Suscipiens ū libani᷒ ⁊ expauefact᷒ in t̄nslatione. dixit. P diuinā ꝓuidentiam. nemo
qui nunc s̄ sapientiū. quid tale interp̄tari possunt. Unde q̄ istoꝝ nouus interp̄ta
tor. Dix̄ puer. Peregrin᷒ q̄s ueniens in stabulū meū. paratissime disseruit m̄ istoꝝ ab
solutionē. Non negligens q̄ libani᷒. cursor uelocissim᷒ stabulū aduenit. Et uidens
basiliū cū eubulo ⁊ noscens. defect᷒ fact᷒ est in insperato eoꝝ aduentu. dignariq; eos pe
tebat diuerti in domū suam. Q̄d ɔsecutus. p̄cabat̄ eos p̄ciosos cibos sumere. Illi aū
panis ⁊ aque mo[...] dicū ꝑcipientes. sed̄m ɔtinuā ɔsuetudinē suā gr̄as egerunt
uniuersoꝝ d̄o. ⁊ datori omnium bonoꝝ. Cognito q̄ hoc libani᷒. cepit ꝑcunctari eos. ⁊
ꝓtendere eis relationes rethorum. Illi uero intimabant ei fidei sermonē. Libanius
aū sentiens uim dictoꝝ. non d̄u est temp᷒ dixit talis negotii. iubente uero ꝓuiden
tia d̄i non ē qui ɔtra dicat. S; in maximo adiuuas me ó basili. si dicere & his q̄ ap̄
me s̄ iuuenib; ista non dedigneris. Qui festinanter coaggerans iuuenes. docebat
eos anime mundiciā. ⁊ inpassibilitatē corp̄is. gressum mitē. uocē mensuratā. uer
bū bene ordinatū. escā & potum intumultuosū. ad seniores taciturnitatē. ad sapi
entiores auditionē. ad sublimes subditionē. ad equales & minores caritatem non
fictam. parua dicere. plurima aū intelligere. non temerarius uerbo. non sup habū
dare sermonib; non faciles ēē ad risum. uerecundia ornari. cū mulierib; inreuerenti
bus non disputare. deorsū uisum. sursum habere animū. fugere contradictiones. non
usurpare magistralē dignitatē. nil existimare om̄s sc̄li honores. Si aū quis ex
uobis potest & aliis ꝓficere apud d̄m mercedē expectet. ⁊ et̄noꝝ bonoꝝ retributi
onē in xp̄o ih̄u d̄no nr̄o. Hec dicens discipl'is libanii basili᷒ & admirat᷒ ab om̄ibus abibat

[...] ueñ ierosolimā. Ad p̄hendentes aū hierlm̄ & omnē [...] uiā suā simul cum eubolo.
A locū sacrum fide & amore requirentes. ⁊ ipsis locis qui est sup om̄ia d̄m ado